

На основу члана 26. алинеја 7. Уставне повеље државне заједнице Србија и Црна Гора, доносим

Указ о проглашењу Закона о правној заштити дизајна

Проглашава се Закон о правној заштити дизајна, који је донијела Скупштина Србије и Црне Горе, на сједници од 22. децембра 2004. године.

П бр. 127
22. децембра 2004. године
Београд

Предсједник
Србије и Црне Горе
Светозар Маровић, с.р.

Закон о правној заштити дизајна

Закон је објављен у "Службеном листу СЦГ", бр. 61/2004 од 24.12.2004. године. Дана 8.1.2011. године престао да се примењује у ЦГ - види: [чл. 57.](#) Закона - ЦГ, 80/2010-15.

НАПОМЕНА

Закон је престао да важи 24.12.2009. године - види: [чл. 81. тач. 1.](#) Закона - РС, 104/2009-115.

Члан 1.

Овим законом уређују се начин остваривања и заштита права на спољашњи изглед производа.

Под спољашњим изгледом производа подразумејева се укупан визуелни утисак који производ оставља на информисаног потрошача или корисника.

Информисани потрошач или корисник, у смислу овог закона, је физичко лице које се редовно сусреће са производом о којем је ријеч.

I. ПРЕДМЕТ И УСЛОВИ ЗАШТИТЕ

Појам дизајна

Члан 2.

Дизајн је тродимензионални или дводимензионални изглед цијелог производа, или његовог дијела, који је одређен његовим визуелним карактеристикама, посебно линијама, контурама, бојама, обликом, текстуром и материјалима од којих је производ сачињен, или којима је украшен, као и њиховом комбинацијом.

Производ је индустријски или занатски предмет, укључујући, између осталог, и дијелове који су намијењени за спајање у сложени производ, паковање производа, графичке симболе и типографске знаке, искључујући компјутерске програме.

Сложени производ је производ који је састављен од више дијелова који могу да буду замијењени и који омогућавају састављање и растављање производа.

Услови за заштиту дизајна

Члан 3.

Дизајн се штити искључивим правом (правом на дизајн) ако је нов и ако има индивидуални карактер.

Новост

Члан 4.

Дизајн се сматра новим ако идентичан дизајн није постао доступан јавности прије дана подношења пријаве за признање тог дизајна, или ако не постоји раније поднета пријава за признање идентичног дизајна.

У случају да је затражено право првенства из члана 25. или члана 26. овог закона, сматраће се да је дизајн нов ако није постао доступан јавности прије дана признатог права првенства.

Дизајни се сматрају идентичним ако се разликују само у небитним детаљима. Разлика у небитним детаљима постоји ако информисани корисник, на први поглед, не разликује дизајне.

Индивидуални карактер

Члан 5.

Дизајн има индивидуални карактер ако се укупан утисак који оставља на информисаног корисника разликује од укупног утиска који на тог корисника оставља било који други дизајн, а који је постао доступан јавности прије дана подношења пријаве за признање, или дана признатог права првенства супротстављеног дизајна.

Приликом утврђивања индивидуалног карактера дизајна узима се у обзир степен слободе и објективно ограничење аутора приликом стварања дизајна конкретног производа, проузроковано технолошким и функционалним карактеристикама тог производа.

Дизајн производа који чини саставни дио сложеног производа

Члан 6.

За дизајн, примјењен на производу, или садржан у производу који чини саставни дио сложеног производа, сматра се да је нов и да има индивидуални карактер:

- 1) ако саставни дио који је уграђен у сложени производ остаје видљив током редовне употребе сложеног производа, и
- 2) ако видљиве карактеристике саставног дијела испуњавају услове новости и индивидуалног карактера.

Под редовном употребом из става 1. тачка 1. овог члана подразумијева се употреба од стране крајњег корисника, искључујући одржавање, сервисирање или поправке производа.

Доступност јавности

Члан 7.

Сматра се да је дизајн постао доступан јавности, у смислу чл. 4. и 5. овог закона, ако је објављен, излаган, коришћен у промету робе и услуга, или на други начин откривен прије дана подношења пријаве за признање дизајна, или датума првенства, ако је оно тражено, осим у случају када у стандардним токовима пословања није постојала разумна могућност да пословни кругови специјализовани за дату област сазнају за откривање дизајна.

Не сматра се да је дизајн постао доступан јавности у смислу става 1. овог члана уколико је откривен трећем лицу под условом чувања тајности дизајна.

Не сматра се да је дизајн постао доступан јавности, у смислу чл. 4. и 5. овог закона, ако је дизајн открио аутор, његов правни сљедбеник или треће лице на основу информације добијене од аутора или његовог правног сљедбеника, или радње коју је један од њих предузео, под условом да је, од тренутка када је дизајн откривен до тренутка подношења пријаве за признање дизајна, односно до тренутка затраженог права првенства, протекло мање од 12 мјесеци, као и ако је дизајн постао доступан јавности као посљедица злоупотребе везане за аутора или његовог правног сљедбеника.

Искључење заштите због техничке функције

Члан 8.

Правом на дизајн не може да се заштити спољашњи изглед производа који је искључиво одређен техничком функцијом производа.

Правом на дизајн не може да се заштити спољашњи изглед производа који мора да буде репродукован у свом тачном облику и димензијама, како би се омогућило да буде механички повезан са, или постављен у, око или уз други производ, тако да сваки производ може да обавља своју функцију.

Под условима из чл. 4. и 5. овог закона, независно од става 2. овог члана, може да се заштити дизајн који омогућава вишеструко састављање, или повезивање међусобно замјењивих производа у модуларном систему.

Дизајн који не може да се заштити

Члан 9.

Не може да се заштити дизајн:

- 1) чије је објављивање или употреба противна јавном поретку или моралу;
- 2) који повређује ауторско право или права индустријске својине другог лица;
- 3) који садржи државни или други јавни грб, заставу или симбол, назив или скраћеницу назива неке земље или међународне организације, религиозне и националне симболе, као и њихово подражавање, осим по одобрењу надлежног органа;
- 4) који представља лик неког лица, осим уз изричиту сагласност тог лица.

Дизајн који представља лик умрлог лица може да се заштити само по пристанку његових родитеља, брачног друга и дјете.

Дизајн који представља лик историјске или друге умрле знамените личности може да се заштити уз дозволу надлежног органа и пристанак њених сродника до трећег степена сродства.

Право на заштиту дизајна

Члан 10.

Право на заштиту дизајна припада аутору или његовом правном слѣдбенику, односно послодавцу, у случајевима предвиђеним овим законом.

Страна физичка и правна лица у погледу заштите дизајна уживају иста права као и домаћа физичка и правна лица, ако то произлази из међународних уговора или из начела узајамности.

Постојање узајамности доказује лице које се на узајамност позива.

Трајање заштите

Члан 11.

Право на дизајн стиче се уписом у Регистар дизајна и траје 25 година од дана подношења пријаве, под условом да се плаћају прописане таксе за одржавање права.

Право из става 1. овог члана важи од дана подношења пријаве дизајна органу управе Савјета министара надлежном за послове интелектуалне својине (у даљем тексту: надлежни орган).

II. ПОСТУПАК ЗАШТИТЕ

Заједничке одредбе

Члан 12.

Правна заштита дизајна остварује се у управном поступку који води надлежни орган.

Управни акти у поступку из става 1. овог члана коначни су и против њих се може водити управни спор пред надлежним судом.

Регистри

Члан 13.

Надлежни орган води Регистар домаћих пријава за признање дизајна и Регистар међународних пријава за признање дизајна (у даљем тексту: регистри пријава) и Регистар дизајна.

Регистар међународних пријава за признање дизајна је збирка пријава поднетих за признање заштите дизајна на основу Хашког аранжмана о међународном регистровању индустријског дизајна и објављених од стране Међународног бироа Свјетске организације за интелектуалну својину.

Регистри из става 1. овог члана су јавне књиге и заинтересована лица могу да их разгледају у присуству службеног лица.

Списе регистрованих дизајна заинтересована лица могу да разгледају на усмени захтјев, у присуству службеног лица.

На писмени захтјев заинтересованог лица и уз плаћање прописане таксе, надлежни орган издаје копије докумената и одговарајуће потврде и увјерења о чињеницама о којима води службену евиденцију.

Садржина регистара из става 1. овог члана уређује се посебним прописом.

Доступност документације

Члан 14.

Надлежни орган дужан је да заинтересованим лицима учини доступним своју документацију и информације о признатим правима на дизајн.

Међународно регистровање дизајна

Члан 15.

Носилац права на дизајн, односно подносилац пријаве за признање права на дизајн, може да поднесе захтјев за међународно регистровање дизајна, у складу са међународним уговорима.

Захтјев за међународно регистровање из става 1. овог члана подноси се преко надлежног органа.

За захтјев за међународно регистровање плаћа се прописана такса.

Садржина захтјева за међународно регистровање дизајна и поступање надлежног органа по том захтјеву уређују се посебним прописом.

Заступање

Члан 16.

Страно физичко или правно лице у поступку пред надлежним органом мора заступати заступник уписан у Регистар заступника који води надлежни орган или домаћи адвокат.

Регистар заступника

Члан 17.

У Регистар заступника који води надлежни орган уписују се физичка и правна лица која испуњавају услове предвиђене законом којим се уређују патенти.

Пријава за признање права на дизајн

Члан 18.

Поступак за признање права на дизајн покреће се пријавом за признање права на дизајн (у даљем тексту: пријава).

Пријава мора да садржи:

- 1) захтјев за признање права на дизајн;
- 2) опис дизајна;
- 3) дводимензионални приказ дизајна (у даљем тексту: приказ).

Начин презентације и број примјерака појединих дијелова пријаве, као и садржина прилога који се могу поднијети уз пријаву, уређују се посебним прописом.

Захтјев за признање права на дизајн

Члан 19.

Захтјев за признање права на дизајн садржи:

- 1) податке о подносиоцу пријаве;
- 2) податке о аутору дизајна или изјаву аутора да не жели да буде наведен у пријави;
- 3) назначење да ли се пријава односи на један или више дизајна;
- 4) стваран и кратак назив дизајна;
- 5) правни основ за подношење пријаве, ако аутор дизајна није подносилац пријаве;
- 6) потпис подносиоца пријаве.

Захтјев за признање права на дизајн може да садржи и изјаву да се захтијева објављивање признатог права на дизајн дванаест мјесеци након датума доношења рјешења о признању права на дизајн (одложено објављивање).

Једна пријава може да садржи захтјев за признање права на дизајн за један или више дизајна (до 100) који се примјењују на производима сврстаним у исту класу међународне класификације прописане Локарнским аранжманом о установљењу међународне класификације индустријских дизајна.

Аутор дизајна може током поступка заштите, као и током цијелог рока трајања права на дизајн, повући своју изјаву да не жели да му име буде наведено у пријави, регистрима, као ни у другим исправама предвиђеним овим законом.

Опис дизајна

Члан 20.

Опис дизајна треба да буде прецизан и сажет опис укупног спољашњег изгледа предмета заштите, заснован на поднетом приказу, који се види стално или приликом његове редовне употребе и да испуњава друге прописане услове.

Приказ

Члан 21.

Приказ треба да буде такав да се сви детаљи дизајна јасно виде и да, у погледу квалитета и других техничких захтјева, испуњава прописане услове.

Ако је у питању пријава дводимензионалног дизајна, као приказ се може доставити дводимензионални примјерак (узорак) пријављеног дизајна, с тим да се најдоцније у року од шест мјесеци од дана подношења пријаве надлежном органу мора доставити приказ из става 1. овог члана.

Таксе и трошкови поступка

Члан 22.

У управном поступку пред надлежним органом плаћају се таксе и накнаде трошкова поступка, сагласно прописима којима се уређују административне таксе и накнаде трошкова поступка и трошкова за пружање информационих услуга.

Датум подношења пријаве

Члан 23.

За признање датума подношења пријаве потребно је да пријава поднета надлежном органу на тај датум садржи:

- 1) назначење да се тражи признање права на дизајн;
- 2) име и презиме, односно назив и адресу подносиоца пријаве;
- 3) приказ.

По пријему пријаве, надлежни орган испитује да ли су испуњени услови из става 1. овог члана.

На пријаву непосредно поднету надлежном органу (домаћу пријаву), која садржи дијелове из става 1. овог члана, уписује се број пријаве и дан и час њеног пријема у надлежном органу и о томе се подносиоцу пријаве издаје потврда.

Ако пријава не садржи дијелове из става 1. овог члана, надлежни орган ће позвати подносиоца пријаве да у року од 30 дана отклони недостатке због којих пријава није могла бити уписана у одговарајући регистар.

Ако подносилац пријаве у року из става 4. овог члана отклони недостатке, надлежни орган закључком признаје као датум подношења пријаве онај датум кад је подносилац пријаве отклонио уочене недостатке.

Пријава којој је признат датум подношења уписује се у одговарајући регистар пријава.

Ако подносилац пријаве у року из става 4. овог члана не отклони недостатке, надлежни орган закључком одбацује пријаву.

Право првенства

Члан 24.

Подносилац пријаве ужива од датума подношења пријаве право првенства у односу на сва друга лица која су за исти дизајн доцније поднела пријаву.

Међународно право првенства

Члан 25.

Правном или физичком лицу које је поднело уредну пријаву дизајна са дејством у некој земљи чланици Париске уније или Свјетске трговинске организације, признаће

се у Србији и Црној Гори право првенства од датума подношења те пријаве ако у Србији и Црној Гори за исти дизајн поднесе пријаву у року од шест мјесеци од дана подношења пријаве са дејством у односној земљи. У захтјеву за признање дизајна назначава се датум подношења, број пријаве и земља за коју је пријава поднесена.

Уредном пријавом из става 1. овог члана сматра се свака пријава која испуњава услове уредности према националном законодавству земље чланице Париске уније или Свјетске трговинске организације за коју је пријава поднета или према међународном уговору закљученом између ових земаља, без обзира на доцнију правну судбину те пријаве.

Правно или физичко лице из става 1. овог члана дужно је да, у року од три мјесеца од дана подношења пријаве у Србији и Црној Гори, достави надлежном органу препис пријаве из става 1. овог члана, овјерен од надлежног органа земље чланице Париске уније, Свјетске трговинске организације, односно међународне организације којој је та пријава поднесена.

Садржина захтјева за издавање увјерења о праву првенства и садржина увјерења о праву првенства које издаје надлежни орган уређују се посебним прописом.

Сајамско право првенства

Члан 26.

Подносилац пријаве који је, у року од три мјесеца прије дана подношења пријаве, на домаћем сајму или изложби међународног карактера, или у некој другој земљи чланици Париске уније или Свјетске трговинске организације излагао дизајн, може да у пријави тражи признање права првенства од дана првог излагања тог дизајна.

Подносилац пријаве из става 1. овог члана уз пријаву доставља потврду надлежног органа земље чланице Париске уније или Свјетске трговинске организације да је у питању сајам, односно изложба међународног карактера, уз назначење података о врсти сајма, односно изложбе, мјесту одржавања, датуму отварања и затварања сајма, односно изложбе, и датуму првог излагања тог дизајна.

Увјерење да је изложби, односно сајму одржаном у Србији и Црној Гори званично признат међународни карактер издаје Привредна комора Србије, односно Привредна комора Црне Горе.

Признањем права првенства из става 1. овог члана не продужавају се рокови из члана 25. овог закона.

Измјена приказа

Члан 27.

У пријави се не може накнадно измијенити приказ дизајна тако да се по свом обиму и садржини битно разликује од оног који је одређен описом достављеним приликом подношења пријаве.

Редосљед испитивања пријава

Члан 28.

Пријаве се испитују по редосљеду одређеном датумом њиховог подношења. Изузетно од одредбе става 1. овог члана, пријава се може рјешавати по хитном поступку:

1) у случају судског спора или покренутог инспекцијског надзора, на захтјев суда или надлежног органа тржишне инспекције;

2) ако је поднесен захтјев за међународно регистравање дизајна.

У случајевима из става 2. овог члана подноси се захтјев за испитивање пријаве по хитном поступку.

За захтјев за испитивање пријаве по хитном поступку из тачке 2. става 2. овог члана плаћа се посебна такса.

Испитивање уредности пријаве

Члан 29.

Пријава је уредна ако садржи све елементе из чл. 19, 20. и 21. овог закона, доказ о уплати таксе за пријаву и друге прописане дијелове.

Ако утврди да пријава није уредна, надлежни орган ће писмено, уз навођење разлога, позвати подносиоца пријаве да је уреди у року који надлежни орган одреди.

На образложени захтјев подносиоца пријаве, уз плаћање прописане таксе, надлежни орган може да продужи рок из става 2. овог члана за вријеме које сматра примјереним, а најдуже три мјесеца.

Ако подносилац пријаве у остављеном року не уреди пријаву, или не плати прописане таксе, надлежни орган ће пријаву одбацити закључком.

У случају из става 4. овог члана, уз плаћање прописане таксе, подносилац пријаве може да поднесе предлог за повраћај у пређашње стање, у року од три мјесеца од дана пријема закључка о одбацивању.

Испитивање услова за признање права

Члан 30.

Ако је пријава уредна у смислу члана 29. став 1. овог закона, надлежни орган испитује да ли су испуњени услови за признање права на дизајн.

Рјешење о одбијању признања права

Члан 31.

Ако утврди да пријава не испуњава услове за признање права на дизајн, надлежни орган ће писмено обавијестити подносиоца пријаве о разлозима због којих се право

на дизајн не може признати и позваће га да се, у року који надлежни орган одреди, изјасни о тим разлозима.

На образложени захтјев подносиоца пријаве, уз плаћање прописане таксе, надлежни орган може да продужи рок из става 1. овог члана за вријеме које сматра примјереним, а најдуже до три мјесеца.

Надлежни орган ће рјешењем одбити захтјев за признање права на дизајн ако се подносилац пријаве уопште не изјасни, или ако се изјасни, а надлежни орган и даље сматра да се право на дизајн не може признати.

Раздвајање пријаве

Члан 32.

Подносилац пријаве која садржи захтјев за признање права на више дизајна (у даљем тексту: вишеструка пријава), у складу са чланом 19. став 3. овог закона, може, уз плаћање прописане таксе, да поднесе захтјев за раздвајање своје вишеструке пријаве на више појединачних, или вишеструких издвојених пријава. Захтјев за раздвајање мора да садржи прописане податке.

Свака од издвојених пријава из става 1. овог члана добија нови број пријаве и заводи се у одговарајући регистар, али задржава датум подношења првобитне вишеструке пријаве и њено право првенства.

О раздвајању пријаве доноси се посебно рјешење, у коме се назначавач број, односно бројеви нових пријава, дизајни који остају у првобитној вишеструкој пријави и дизајни који су у издвојеној, или издвојеним пријавама.

Дјелимично признање вишеструке пријаве

Члан 33.

Ако утврди да вишеструка пријава, поред дизајна којима се може признати заштита, садржи и један или више дизајна којима се, на основу овога закона, не може признати заштита, надлежни орган ће писмено о томе обавијестити подносиоца пријаве и позваће га да се у року који надлежни орган одреди изјасни о наведеним разлозима.

На образложени захтјев подносиоца пријаве, надлежни орган може да продужи рок из става 1. овог члана за вријеме које сматра примјереним, а најдуже три мјесеца.

Надлежни орган ће донијети рјешење о дјелимичном признању вишеструке пријаве ако се подносилац пријаве уопште не изјасни, или ако се изјасни, а надлежни орган и даље сматра да се неким дизајнима из вишеструке пријаве не може признати заштита.

Претварање пријаве за признање права на дизајн у пријаву за признање патента, односно малог патента

Члан 34.

До окончања поступка, пријава за признање права на дизајн може се претворити у пријаву за признање патента, односно малог патента.

Закључак за плаћање таксе ради признања права на дизајн

Члан 35.

Ако пријава испуњава услове за признање права, надлежни орган закључком позива подносиоца пријаве да плати таксу за првих пет година заштите и трошкове објаве дизајна и да достави доказе о извршеним уплатама.

Ако подносилац пријаве у остављеном року не достави доказе о извршеним уплатама из става 1. овог члана, сматраће се да је пријава повучена.

У случају из става 2. овог члана, подносилац пријаве може, уз плаћање прописане таксе, да поднесе предлог за повраћај у пређашње стање у року од три мјесеца од дана пријема закључка о обустави поступка.

Упис права на дизајн у Регистар дизајна

Члан 36.

Када подносилац пријаве достави доказе о извршеним уплатама из члана 35. став 1. овог закона, надлежни орган признато право на дизајн, са прописаним подацима, уписује у Регистар дизајна, а носиоцу дизајна издаје исправу о дизајну. Исправа о дизајну има карактер рјешења о управном поступку.

Објављивање признатог права

Члан 37.

Признато право на дизајн објављује се у службеном гласилу надлежног органа.

Садржина исправе о дизајну и подаци који се објављују у службеном гласилу уређују се посебним прописом.

III. САДРЖИНА, ОБИМ И ОГРАНИЧЕЊЕ ПРАВА НА ДИЗАЈН

Садржина права на дизајн

Члан 38.

Носилац права на дизајн има искључиво право на економско искоришћавање заштићеног дизајна и да то право ускрати сваком трећем лицу.

Под економским искоришћавањем из става 1. овог члана подразумијева се индустријска и занатска израда производа за тржиште, на основу примјене заштићеног дизајна, као и:

- 1) употреба таквог производа у привредној дјелатности;
- 2) складиштење таквог производа ради његовог стављања у промет;
- 3) понуда таквог производа ради његовог стављања у промет;
- 4) стављање у промет таквог производа;
- 5) увоз таквог производа и
- 6) извоз таквог производа.

Права аутора дизајна

Члан 39.

Аутор дизајна има морална и имовинска права.

Морално је право аутора дизајна да његово име буде наведено у пријави, списима и исправи о дизајну.

Имовинско је право аутора да ужива економску корист од искоришћавања заштићеног дизајна.

Ако аутор дизајна није носилац права на дизајн, облик економске користи коју ужива аутор заштићеног дизајна од његовог искоришћавања одређује се уговором између носиоца права на дизајн и аутора дизајна.

Обим права на дизајн

Члан 40.

Обим права која се стичу на основу признатог дизајна одређен је садржином описа дизајна који је заснован на поднетом приказу.

Подносилац пријаве може сам, или на писмени захтјев надлежног органа у остављеном року, да изјави да не тражи било каква искључива права на елементу дизајна наведеном у опису.

Приликом утврђивања обима права на дизајн, у случају спора, суд ће узети у обзир слободу аутора приликом стварања дизајна, у смислу члана 5. става 2. овог закона.

Право раније употребе

Члан 41.

Право на дизајн не дјелује према савјесном лицу које је прије датума признатог права првенства пријаве у земљи већ отпочело коришћење истог дизајна у производњи, или је извршило све неопходне припреме за отпочињање таквог коришћења.

Лице из става 1. овог члана има право да дизајн користи искључиво у производне сврхе, у свом предузећу или радионици, или туђем предузећу или радионици за сопствене потребе.

Лице из става 1. овог члана не може да пренесе своје право на коришћење дизајна на другог, осим ако заједно са правом преноси и предузеће или радионицу, односно дио предузећа у коме је припремљено, односно отпочело коришћење тог дизајна.

Ограничење права

Члан 42.

Носилац права на дизајн не може да забрани трећем лицу:

- 1) радње учињене у некомерцијалне и експерименталне сврхе и
- 2) радње умножавања у сврху подучавања или цитирања, под условом да су такве радње у складу са праксом лојалне конкуренције и да неоправдано не угрожавају нормално искоришћавање дизајна, као и да је наведено одакле је дизајн преузет.

Ограничење права ради несметаног обављања међународног саобраћаја

Члан 43.

Право на дизајн не дјелује према лицу које употребљава предмете који су произведени на основу заштићеног дизајна, а који сачињавају дио конструкције или опреме брода, ваздухоплова или сувоземног возила, односно служе искључиво за потребе функционисања брода, ваздухоплова или сувоземног возила које је регистровано у некој од земаља чланица Париске уније или Свјетске трговинске организације, кад се оно привремено или случајно нађе на територији Србије и Црне Горе.

Исцрпљење права

Члан 44.

Носилац права на дизајн који је у Србији и Црној Гори ставио у промет производ који садржи заштићени дизајн, или који је обликован према заштићеном дизајну, или ако је носилац права на дизајн овластио неко лице да у Србији и Црној Гори

такав производ стави у промет, нема право да забрани трећим лицима даље располагање тим производом, купљеним у легалним токовима промета.

Став 1. овог члана неће се примијенити у случају постојања легитимног интереса носиоца права на дизајн да се супротстави даљем стављању у промет производа који садржи заштићени дизајн, или који је обликован према заштићеном дизајну, посебно ако је у међувремену дошло до квара или друге промјене својства производа.

Однос са другим облицима заштите

Члан 45.

Одредбе овог закона неће утицати на постојећа права везана за жигове, патенте или мале патенте. Дизајн заштићен по одредбама овог закона ужива заштиту и на основу закона којим се уређује ауторско право од датума када је дизајн настао, односно од када је изражен у одређеној форми.

IV. ПРАВНА ЗАШТИТА ДИЗАЈНА СТВОРЕНОГ У РАДНОМ ОДНОСУ

Члан 46.

На правну заштиту дизајна створеног у радном односу сходно се примјењују одредбе закона којим се уређују патенти.

V. ПРОМЕТ ПРАВА

Уговори о промету права

Члан 47.

Право на дизајн или право из пријаве могу да буду предмет уговора о преносу права, о лиценци, залоги, франшизи и сл.

Уговори из става 1. овог члана састављају се у писаној форми и уписују у одговарајући регистар из члана 13. овог закона на захтјев једне од уговорних страна.

Уговори из става 1. овог члана који нису уписани у регистар немају правно дејство према трећим лицима.

Поступак за упис у регистре уговора из става 1. овог члана и промјене које се односе на носиоца права на дизајн уређују се посебним прописом.

Пренос права

Члан 48.

Носилац права на дизајн или подносилац пријаве могу уговором о преносу права да пренесу право на дизајн, односно право из пријаве.

Уговор из става 1. овог члана саставља се у писаној форми и садржи назначење уговорних страна, регистарски број дизајна, регистарски број пријаве, као и висину накнаде, ако је накнада уговорена.

Лиценца

Члан 49.

Носилац права на дизајн или подносилац пријаве може да уступи право коришћења права на дизајн, односно права из пријаве.

Уговор о лиценци из става 1. овог члана саставља се у писаној форми и садржи назначење уговорних страна, регистарски број дизајна, регистарски број пријаве, вријеме трајања лиценце и висину накнаде, ако је накнада уговорена.

VI. ПРЕСТАНАК ПРАВА

Члан 50.

Право на дизајн престаје:

1) ако власник права на дизајн пропусти да плати прописану таксу за одржавање права - наредног дана од дана истека рока за плаћање;

2) ако се власник одрекне права - наредног дана од дана предаје надлежном органу поднеска о одрицању;

3) на основу судске одлуке или одлуке надлежног органа, у случајевима предвиђеним овим законом - даном који је одређен том одлуком;

4) ако је престало да постоји правно лице, или ако је умрло физичко лице које је носилац права - даном престанка правног лица, односно смрти физичког лица, осим ако право на дизајн није прешло на правне слѣдбенике ових лица.

Право трећег лица уписано у регистре

Члан 51.

Ако је у Регистру дизајна и Регистру пријава уписано одређено право у корист трећег лица (лиценца, залога, или др.), носилац права на дизајн, односно подносилац пријаве, не може да се одрекне свог права без писмене сагласности лица на чије име је уписано то право.

Ако носилац права на дизајн у прописаном року не плати одговарајућу таксу за одржавање важења права на дизајн, а у Регистру дизајна је уписана лиценца, залога

или неко друго право у корист трећег лица, надлежни орган ће то лице обавијестити да није плаћена такса и да је може платити у року од шест мјесеци од дана пријема обавјештења и тиме одржати важење уписаног права.

VII. ОГЛАШАВАЊЕ НИШТАВИМ РЈЕШЕЊА О ПРИЗНАЊУ ПРАВА НА ДИЗАЈН, ОДНОСНО МЕЂУНАРОДНОГ РЕГИСТРОВАЊА

Члан 52.

Рјешење о признању права на дизајн, односно међународно регистровање дизајна за Србију и Црну Гору може да се огласи ништавим ако се утврди да у тренутку доношења рјешења нису били испуњени услови за признање права на дизајн који су предвиђени овим законом.

Рјешење о признању права на дизајн, односно међународно регистровање дизајна за Србију и Црну Гору, може да се огласи ништавим за све вријеме важења права, на писмени предлог заинтересованог лица или државног, односно јавног тужиоца.

Предлог за оглашавање ништавим

Члан 53.

Предлог из члана 52. став 2. овог закона мора да садржи податке о подносиоцу предлога и о носиоцу права на дизајн, назначење да се тражи оглашавање рјешења ништавим, регистарски број дизајна, односно међународне регистрације чије се оглашавање ништавим тражи, разлоге због којих се предлаже оглашавање ништавим и потребне доказе.

Поступак по уредном предлогу за оглашавање ништавим

Члан 54.

Ако предлог за оглашавање ништавим рјешења о признању права на дизајн не испуњава прописане услове из члана 53. овог закона, надлежни орган ће писмено позвати предлагача да уреди предлог, у року од 30 дана од дана пријема позива.

Ако предлагач у року из става 1. овог члана не уреди предлог, надлежни орган ће предлог одбацити закључком.

Уредан предлог из члана 53. овог закона надлежни орган ће доставити противнику предлагача и позвати га да, у року од 30 дана од дана пријема позива, достави свој одговор.

У поступку из овог члана надлежни орган може да закаже усмену расправу.

Ако подносилац предлога из члана 53. овог закона у току поступка одустане од свог предлога, надлежни орган може да настави поступак по службеној дужности.

Послије спроведеног поступка по предлогу за оглашавање ништавим, надлежни орган може да донесе рјешење о дјелимичном или потпуном оглашавању ништавим рјешења о признању права на дизајн, односно међународне регистрације, или о одбијању предлога.

У року од три мјесеца од правоснажности одлуке о оглашавању ништавим, надлежни орган ће у свом службеном гласилу објавити прописане податке о поништену праву.

Важење рјешења о оглашавању ништавим

Члан 55.

Оглашавање ништавим рјешења о признању права на дизајн, односно међународног регистровања, нема дејство на судске одлуке у вези са утврђивањем повреде права које су у моменту доношења тог рјешења биле правноснажне, као и на закључене уговоре о преносу права, односно уступању лиценце, ако су и у мјери у којој су ти уговори извршени, под условом да је тужилац, односно носилац права на дизајн савестан.

VIII. ГРАЂАНСКОПРАВНА ЗАШТИТА

Заштита у случају повреде права на дизајн

Члан 56.

У случају повреде права на дизајн или права из пријаве, тужилац може тужбом да захтијева:

- 1) утврђење повреде права;
- 2) престанак повреде права;
- 3) уништење или преиначење предмета којима је извршена повреда права;
- 4) уништење или преиначење алата и опреме уз помоћ којих су произведени предмети којима је извршена повреда права, ако је то неопходно за заштиту права;
- 5) накнаду имовинске штете и оправданих трошкова поступка;
- 6) накнаду моралне штете за аутора;
- 7) објављивање пресуде о трошку туженог;
- 8) давање података о трећим лицима која су учествовала у повреди права.

Лице које повреди право на дизајн одговара за штету по општим правилима о накнади штете.

Ако је повреда права на дизајн учињена намјерно, тужилац може од туженог, умјесто накнаде имовинске штете, да захтијева накнаду до троструког износа уобичајене лиценцне накнаде коју би примио за коришћење дизајна.

Поступак по тужби из става 1. овог члана је хитан.

Повреда права на дизајн

Члан 57.

Повредом права на дизајн сматра се свако неовлашћено искоришћавање заштићеног дизајна у смислу члана 38. овог закона и неовлашћено објављивање предмета пријаве.

Повредом права на дизајн сматра се и подражавање заштићеног дизајна.

Приликом утврђивања да ли постоји повреда права на дизајн, суд нарочито води рачуна о одредбама чл. 8, 9. и 40. овог закона.

Активна легитимација за тужбу

Члан 58.

Тужбу због повреде права на дизајн из члана 56. овог закона могу да поднесу подносилац пријаве, носилац права на дизајн и стицалац искључиве лиценце.

Поступак по тужби због повреде права из пријаве суд ће прекинути до одлуке надлежног органа о признању права на дизајн.

Ако је пред надлежним органом покренут поступак из члана 52. овог закона, суд који поступа по тужби из члана 56. овог закона дужан је да застане са поступком до коначне одлуке надлежног органа.

Рок за подношење тужбе

Члан 59.

Тужба због повреде права на дизајн може да се поднесе у року од три године од дана када је тужилац сазнао за повреду и учиниоца, а најдоцније у року од пет година од дана када је повреда први пут учињена.

Привремена мјера одузимања или искључења из промета

Члан 60.

На захтјев лица које учини вјероватним да је његово право на дизајн или право из пријаве повређено, или да ће бити повређено, суд може да одреди привремену мјеру одузимања или искључења из промета предмета којим се врши повреда, средстава за производњу тих предмета, односно мјеру забране настављања започетих радњи којима би се могла извршити повреда.

Привремена мјера обезбјеђења доказа

Члан 61.

На захтјев лица које учини вјероватним да је његово право на дизајн или право из пријаве повређено, односно да може доћи до повреде тог права, или да постоји

опасност од настанка неотклоњиве штете, као и да постоји оправдана сумња да ће докази о томе бити уништени или да ће их касније бити немогуће прибавити, суд може да одреди привремену мјеру ради обезбјеђења доказа без претходног обавјештења или саслушања лица од кога се докази прикупљају.

Обезбјеђењем доказа у смислу става 1. овог члана сматра се преглед просторија, возила, књига, докумената, као и заплена предмета, испитивање свједока и вјештака.

Лицу од кога се докази прикупљају, судско рјешење о одређивању привремене мјере обезбјеђења доказа биће уручено у тренутку прикупљања доказа, а одсутном лицу, чим то постане могуће.

Рок за тражење привремених мјера

Члан 62.

Привремене мјере из чл. 60. и 61. овог закона могу да се траже и прије подношења тужбе због повреде права на дизајн, односно повреде права из пријаве, под условом да се тужба поднесе у року од 15 дана од дана извршења захтјева за одређивање привремене мјере.

Жалба против рјешења којим је суд одредио привремену мјеру из чл. 60. и 61. овог закона не одлаже извршење рјешења.

Средства обезбјеђења

Члан 63.

На захтјев лица против кога је покренут поступак због повреде права на дизајн или поступак за изрицање привремене мјере, суд може да одреди полагање одговарајућег новчаног износа као средства обезбјеђења у случају неоснованости захтјева, на терет подносиоца захтјева.

Обавеза пружања информација

Члан 64.

Суд може да нареди лицу које је извршило повреду права на дизајн или права из пријаве да пружи информацију о трећим лицима која су учествовала у повреди права и о њиховим дистрибутивним каналима.

Лице из става 1. овог члана које не изврши обавезу пружања информација одговара за штету која из тога произађе.

Оспоравање права на дизајн

Члан 65.

Аутор дизајна или његов правни сљедбеник може тужбом да захтијева од суда да утврди да он има право на подношење пријаве умјесто лица, или заједно са лицем које је поднело пријаву.

Ако је рјешењем надлежног органа признато право на дизајн, аутор дизајна или његов правни сљедбеник може тужбом да захтијева од суда да утврди да је он носилац права на дизајн умјесто лица, или заједно са лицем које је рјешењем надлежног органа наведено као носилац права на дизајн.

Тужба из става 1. овог члана може да се поднесе до окончања поступка за признање права на дизајн, а тужба из става 2. овог члана може да се поднесе до истека рока важења права на дизајн.

Упис судске одлуке у регистар

Члан 66.

Ако се правоснажном судском одлуком усвоји тужбени захтјев из члана 65. овог закона, надлежни орган ће по пријему правоснажне пресуде, или на захтјев тужиоца, уписати тужиоца у одговарајући регистар као подносиоца пријаве, односно носиоца права на дизајн.

Права трећег савјесног лица

Члан 67.

Право које је треће савјесно лице прибавило од ранијег подносиоца пријаве, или носиоца права на дизајн из члана 65. овог закона, престаје даном уписа новог носиоца права, односно подносиоца пријаве у одговарајући регистар.

Спор за признање ауторства

Члан 68.

Лице које себе сматра аутором дизајна или његов правни сљедбеник, може тужбом да захтијева од суда да утврди да је он аутор дизајна који је предмет пријаве, или признатог права на дизајн, и да буде наведен као аутор у пријави и свим другим документима, као и у одговарајућим регистрима.

Тужилац из става 1. овог члана може да захтијева и објављивање пресуде о трошку туженог, накнаду моралне и имовинске штете и трошкова поступка.

Рок за подношење тужбе из става 1. овог члана није временски ограничен.

IX. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 69.

Казниће се за привредни преступ новчаном казном предузеће или друго правно лице које на начин из члана 57. овог закона повреди дизајн, односно право из пријаве (члан 57).

За радње из става 1. овог члана казниће се за привредни преступ и одговорно лице у предузећу или другом правном лицу.

Члан 70.

За радње из члана 69. овог закона казниће се за прекршај новчаном казном физичко лице (члан 57).

Члан 71.

Казниће се за прекршај новчаном казном предузеће или друго правно лице које се неовлашћено бави заступањем у остваривању права из овог закона (члан 16).

За радње из става 1. овог члана казниће се за прекршај новчаном казном и одговорно лице у предузећу или другом правном лицу.

Казниће се за прекршај новчаном казном физичко лице које се неовлашћено бави заступањем страних физичких или правних лица (члан 16).

Члан 72.

Висине новчаних казни из чл. 69, 70. и 71. овог закона утврђују се прописом држава чланица.

X. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Важење регистрованих модела и узорака

Члан 73.

Регистровани модели и узорци који важе на дан ступања на снагу овог закона остају и даље на снази и на њих ће се примјењивати одредбе овог закона.

Одредбе овог закона примјењиваће се и на пријаве за признање модела, односно узорака поднесене до дана ступања на снагу овог закона, а по којима управни поступак није окончан.

Постојећи регистри

Члан 74.

Даном ступања на снагу овог закона, Регистар пријава модела и Регистар пријава узорака почеће да се воде као јединствени Регистар домаћих пријава за признање дизајна, почевши од редног броја 1. пријаве.

Регистри модела и узорака преименоваће се у Регистар дизајна и наставиће да се воде од одговарајућег редног броја.

Члан 75.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о моделима и узорцима ("Службени лист СРЈ", бр. 15/95 и 28/96).

Члан 76.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном листу СЦГ".

ИЗМЕНЕ

Члан 57 Закона о проглашењу Закона о правној заштити индустријског дизајна

Закон је објављен у "Службеном листу ЦГ", бр. 80/2010 од 31.12.2010. године.

Члан 57

Даном ступања на снагу овог закона неће се примјењивати Закон о правној заштити дизајна ("Службени лист СЦГ", бр. 61/04).

НАПОМЕНА

Члан 81. тачка 1) Закона о правној заштити индустријског дизајна

Закон је објављен у "Службеном гласнику РС", бр. 104/2009 од 16.12.2009. године.

Члан 81.

Даном ступања на снагу овог закона престају да важе:

- 1) Закон о правној заштити дизајна ("Службени лист СЦГ", број 61/04);